

РЕШЕНИЕ

№ 171

гр. Шумен, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20223630202518 по описа за 2022 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН. Обжалвано е наказателно постановление № 22-1729-000501/21.10.2022г. на Началник РУ-Шумен, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, на Ф. А. Ю. ЕГН *****, са наложени административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят моли наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно. Редовно призван, не се явява лично. Изпраща представител адв. М. при ШАК.

Процесуалният представител на ОД на МВР - Шумен - административно-наказващ орган, призван съгласно императивната разпоредба на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН, оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли като неоснователна.

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл. 84 от ЗАНН, във вр. чл. 320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалба се явява **основателна**.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.10.2022. около 16,30 часа в общ.Венец по път ПЪРВИ КЛАС № 17 в с.Венец на автоспирка, в посока гр. Силистра, управлява собствения си лек автомобил „Фолксваген Голф “ с рег. № Н 8502 ВР, който е със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП, считано от 22.09.2022г.

Бил съставен АУАН № 501 от 06.10.2022г., в който актосъставителят посочил, че е нарушен чл. 140, ал.1 от ЗДвП. Актът е подписан от нарушителя с посочване, че няма възражения .

По повод констатираното управление на МПС с прекратена регистрация била образувана преписка вх.№4844/2022г. по описа на Районна прокуратура гр.Шумен, за евентуално престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК.

С постановление от 13.10.2022г. на прокурор при Районна прокуратура гр.Шумен е отказано образуване на досъдебно производство и преписката е прекратена, като материалите са изпратени на сектор „ПП“ при ОДМВР - Шумен.

Настоящото административно - наказателно производство е образувано по реда на чл. 36, ал.2 от ЗАНН.

Издадено е наказателно постановление № 22-1729-000501/21.10.2022г. на началник

РУ- Шумен, с което на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, на Ф. А. Ю. ЕГН *****, са наложени административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП. Наказателното постановление е връчено на лицето на 15.11.2022г.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, събрани в съдебно заседание, чрез разпита на свидетелите П. и М..

Нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, са описани достатъчно пълно и ясно.

Не се оспорва от жалбоподателя, че на процесната дата и час е управлявал собственото си МПС. Навеждат се твърдения за незаконосъобразност на НП предвид факта, че жалбоподателя не е знаел, че управлява дерегистрирано МПС.

Съгласно чл.140, ал.1, изр.1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Според нормата на чл.143, ал.10 от ЗДвП, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574, ал.11 от Кодекса за застраховането. Компетентните органи по чл.547, ал.1 от КЗ предприемат мерки за спиране от движение на моторните превозни средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал.10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал.1, т.1 да прекрати регистрацията на моторното превозно средство.

В чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е предвидено налагане на глоба, в размер от 200 до 500 лева и лишаване от право на управление на МПС, за срок от 6 до 12 месеца, за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, а съгласно §6, т.25, предл. първо от ДР на ЗДвП „водач“ е лице, което управлява пътно превозно средство.

От доказателствата по делото се установява категорично, че на посочената в НП дата и място, жалбоподателят е управлявал собствения си лек автомобил, т.е. имал е качеството на „водач“ на МПС, като е безспорно, че МПС е било управлявано по път, отворен за обществено ползване, както и че, считано от 22.09.2022г. е било със служебно прекратена регистрация. Установено е, а и не се оспорва от жалбоподателя и че автомобилът е негова собственост, и че по отношение на това МПС не е бил налице валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на проверката.

Същевременно от материалите по делото не се установява собственикът жалбоподател да се бил уведомен по някакъв начин за обстоятелството, че регистрацията на посочения автомобил е прекратена служебно. От разпита в съдебно заседание на свидетелите се установява, че при извършената проверка на жалбоподателя е било установено, че същият не е знаел, че управлявания от него автомобил е с прекратена регистрация. Това обстоятелство е било установено от извършената от актосъставителя служебна проверка в базата данни. При преценка на това обстоятелство съдът съобрази и разпоредбата на чл.143, ал.10 от ЗДвП, която предвижда, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, като за това обстоятелство задължително се уведомява собственикът на пътното превозно средство. В настоящия случай по делото липсват каквито и да е доказателства собственикът на автомобила да е бил уведомен по някакъв начин за това обстоятелство. АНО не представи доказателства по делото за това, че към датата на извършване на проверката водачът е знаел, че управлявания от него автомобил е със служебно прекратена регистрация. С оглед на изложеното обжалваното наказателно постановление се явява необосновано и недоказано.

В подкрепа на този извод е и Тълкувателно постановление №2 от 05.04.2023 год. по ТД №3/2022 год. на ОС на наказателна колегия на ВКС и I и II колегии на ВАС, съгласно което не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 от ЗДвП административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство. Знанието за точната дата на дерегистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието. Обратното би довело до отговорност въз основа на предположение за знание. Едва след момента на узнаването на факта на прекратяването

на регистрацията собственикът е длъжен да съобрази поведението си с дерегистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици.

Действително собственикът на моторно превозно средство е длъжен да знае, че за моторното превозно средство няма валидна застраховка „Гражданска отговорност“, което води и до служебно прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, и незнанието на закона не е обстоятелство, изключващо административно наказателната отговорност. Но в случая се касае за незнание на факт от обективната действителност - за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, тоест на фактическо обстоятелство, което принадлежи към състава на административното нарушение по чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП. Това незнание се явява резултат от неизпълнено административно задължение по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП за уведомяване на собственика на моторно превозно средство за служебно прекратената регистрация на автомобила, поради което липсва както умисъл, така и небрежност - незнанието на фактическото обстоятелство не се дължи на непредпазливост. Не е налице публично достъпен регистър, в който да се извърши справка за служебно прекратената регистрация. Регистърът по чл. 4, ал. 1, т. 12 и ал. 2 от Наредба № 54/2016 г., в който е отбелязано, че моторно превозно средство е със служебно прекратена регистрация поради липса на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, е със защитена информация.

Неспазването на изрично записаното в закона задължение да се уведоми собственикът на моторното превозно средство за служебното прекратяване на регистрацията има правни последици. Ако собственикът не е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията, не би могъл да съобщи този факт и на всяко лице, на което е предоставил управлението на автомобила. Съгласно чл. 186, ал. 2 от Наредба № 1-45 от 24.03.2000 г., при прекратяване на регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 8, се уведомява собственикът на превозното средство.

Съществува законово задължение по чл. 143, ал. 10, изр. 1 от ЗДвП за административния орган да уведоми собственика за извършената служебна дерегистрация на моторното превозно средство, но е възможно той да е уведомен за този факт при посещение на място в отдел „Пътна полиция“, при връчване на акт за установяване на административно нарушение или по друг начин. В случаите, когато няма доказателства, че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел "Пътна полиция" или не се докаже по друг начин узнаването за служебното прекратяване на регистрацията, деянието по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП ще е несъставомерно. Под уведомяване следва да се има предвид узнаване по какъвто и да е друг начин, не само по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Узнаването подлежи на доказване с всички доказателства и доказателствени средства. Необходимо е във всеки конкретен случай да бъдат изследвани и доказани всички елементи от състава на административното нарушение, включително вината, която в административно - наказателния процес не се предполага. В настоящия казус не се представиха доказателства от АНО за това, че собственикът на МПС е узнал за извършената служебна дерегистрация.

С оглед на изложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено изцяло.

Предвид изхода на делото доколкото от страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в производствата пред районен и административен съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че в настоящото производство жалбоподателят е направил разходи за адвокатско възнаграждение намира, че искането за присъждане на разноски се явява основателно и доказано.

В тази връзка при преценка на **възражението за прекомерност** на адвокатско възнаграждение, заявено в съпроводителното писмо от страна на АНО, съдът го намира за неоснователно. При преценка на възражението съдът съобрази обстоятелството, че видно от представените от жалбоподателя писмени доказателства е било заплатено възнаграждение за един адвокат в размер на 300 лева. Според нормата на чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН в случай, че заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната

правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер, съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата.

Имайки предвид естеството на производството, както и правилата за определяне на съответното минимално възнаграждение, визирани в разпоредбата на чл.18, ал.2 и 4, във вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1 от 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, настоящият състав намира, че възнаграждението е определено в размер на под минималния, посочен в разпоредбата на чл.7, ал.2, т.1 от същата наредба /в сила към датата на сключване на договора за правна помощ и защита/, поради което така определения и заплатен от страната размер не е прекомерен и възражението за неговото намаляване следва да бъде оставено без уважение. С оглед на изложеното въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 300 лева, включващи заплатено адвокатско възнаграждение. Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-1729-000501/ 21.10.2022г. на Началник РУ- Шумен, с което, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, на Ф. А. Ю., ЕГН *****, са наложени административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП .

ОСЪЖДА ОДМВР - Шумен, да заплати на Ф. А. Ю., ЕГН *****, сумата от 300лв. (триста лева) за заплатено адвокатско възнаграждение .

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____